

Η Ενορία μας, η Εκκλησία μας

Ορθοδοξία / Ποιμαντική

Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης

Μιλώντας για την Ενορία μιλάμε για την ίδια την Εκκλησία - στην Ενορία φανερώνεται εν τόπω και χρόνω η Εκκλησία. Όπως δεν υπάρχει αφηρημένος Χριστός, αλλά Χριστός που έζησε μέσα στις συντεταγμένες του χρόνου και του τόπου, (κάτι που συνιστά και το μέγιστο μυστήριο της πίστεώς μας, κατά τη διατύπωση του αποστόλου Παύλου: «ομολογουμένως μέγα εστί το της ευσεβείας μυστήριο, Θεός εφανερώθη εν σαρκί» - πράγματι, είναι μέγα το μυστήριο της πίστεώς μας, ο Θεός δηλαδή φανερώθηκε ως άνθρωπος), κατά παρόμοιο τρόπο δεν υπάρχει αφηρημένη Εκκλησία, σαν κάτι που μπορεί να πλανάται στη σφαίρα της φαντασίας.

Μόνον αιρετικοί κατανοούν με αυτόν τον πλανημένο τρόπο την Εκκλησία, διότι η πίστη τους πηγάζει από τη σύγχυση του νου τους και όχι από την αποκάλυψη του Θεού μας εν Χριστώ. Η μόνη διαφορά, αν μπορεί να χαρακτηριστεί έτσι, μεταξύ Εκκλησίας και Ενορίας είναι ότι πρόκειται, μιλώντας για την Ενορία, για τη μικρότερη μονάδα φανέρωσης της Εκκλησίας, ενταγμένη στα όρια της Επισκοπής, η οποία (επισκοπή) κατά τους πρώτους χριστιανικούς χρόνους ταυτιζόταν με αυτό που λέμε Εκκλησία.

Και για να διευκρινίσουμε: στους πρώτους χριστιανικούς χρόνους, μολονότι δεν έχουμε σαφείς προσδιορισμούς της έννοιας της ενορίας, ενορία ήταν εκεί που λειτουργούσε ο επίσκοπος, εκεί δηλαδή που ήταν ένα θυσιαστήριο με τον επίσκοπο και τους συνδεδεμένους με αυτόν πρεσβυτέρους. Κατά τη γνωστή φράση του αγίου Ιγνατίου του Θεοφόρου: «όπου αν φανή ο επίσκοπος, εκεί και η καθολική Εκκλησία», με την έννοια ότι ο επίσκοπος ήταν ο προεστώς της Θείας Ευχαριστίας, αυτός που «δάνειζε τα χέρια και τη γλώσσα του» στον Χριστό για να Τον έχουν οι πιστοί παρόντα υπό τα είδη του άρτου και του οίνου ανάμεσά τους, συνεπώς η παραπάνω φράση ταυτιζόταν με την αντίστοιχη «όπου αν η Χριστός, εκεί και η καθολική Εκκλησία». Με την αύξηση όμως των χριστιανών, δημιουργήθηκε η ανάγκη να έχουμε περισσότερα του ενός θυσιαστήρια, υπό την ευθύνη των πρεσβυτέρων, οι οποίοι φανέρωναν την «εις τύπον και τόπον Χριστού» παρουσία του επισκόπου. Έτσι σε κάθε θυσιαστήριο, γύρω από το οποίο τελούνται τα μυστήρια, σε κάθε δηλαδή πια ενορία, έχουμε την Εκκλησία, συνεπώς τον Χριστό, αφού η Εκκλησία «σημαίνεται - φανερώνεται - εν τοις μυστηρίοις» (άγιος Νικόλαος Καβάσιλας).

pgdorbas.blogspot.com

<https://bit.ly/3FwOTal>